

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0365 van 29 november 2016
in de zaak 1314/0570/A/9/0479

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente HERSELT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Floris SEBREGHTS en Joris GEENS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Wim LAEREMANS**
2. de bvba **GREENENERGY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Isabelle LARMUSEAU
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 mei 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 20 februari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tweede tussenkomen partij tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 28 oktober 2013 ingewilligd en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het regulariseren van een biogasinstallatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Herstelt, Dieperstraat 110 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie L, nummers 391F, 397K2 en 397E2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 31 mei 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEENS die voor de verzoekende partij verschijnt en advocaat Karolien BEKÉ die *loco* advocaat Isabelle LARMUSEAU voor de eerste en tweede tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.1.

De heer Wim LAEREMANS verzoekt met een aangetekende brief van 7 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2014 de eerste tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

1.2.

Ambtshalve is de exceptie opgeworpen of de eerste tussenkomende partij over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikt om in het geding tussen te komen.

De eerste tussenkomende partij stelt in haar verzoekschrift tot tussenkomst dat de bestreden beslissing haar als de houder van de vergunning aangeduid heeft, zodat zij belang bij de tussenkomst heeft. Zij voegt daaraan toe dat de tweede tussenkomende partij, in wiens naam de aanvraag ingediend werd, als de eigenlijke aanvrager beschouwd moet worden.

Ter zitting verklaart de eerste tussenkomende partij dat zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt.

1.3.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de eerste tussenkomende partij de vergunningsaanvraag die tot de bestreden beslissing geleid heeft, in haar hoedanigheid van zaakvoerder van de tweede tussenkomende partij ingediend heeft. Alleen de tweede tussenkomende partij is dus de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, ongeacht de foute aanduiding in de bestreden beslissing van de eerste tussenkomende partij als aanvrager.

Daaruit volgt dat de eerste tussenkomende partij de rechtens vereiste hoedanigheid mist om in persoonlijke naam in het geding tussen te komen.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.

2.

De bvba GREENENERGY verzoekt met een aangetekende brief van 7 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2014 de tweede tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het verzoek tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

Met ‘tussenkomende partij’ wordt voortaan enkel de tweede tussenkomende partij bedoeld.

IV. FEITEN

De tussenkomende partij baat aan de Dieperstraat 110 te Herselt een varkenshouderij met een biogasinstallatie uit. Zij beschikt daarvoor over meerdere stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen.

Op 29 mei 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor “de regularisatie van een biogasinstallatie”.

De begeleidende nota licht toe dat de biogasinstallatie niet volledig in overeenstemming met de eerder verleende stedenbouwkundige vergunningen opgericht werd. De aanvraag omvat een loodsgebouw met aanhorigheden, sleufsilo's, een biobed met bijhorende loods, drie opslagbassins in een betonnen constructie, een weeglokaal, een elektriciteitscabine, een aarden talud, een aarden dam rond de sleufsilo's en erfbeplanting.

Het bedrijfsterrein ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Herentals-Mol’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 28 juli 1978, gedeeltelijk in agrarisch gebied, gedeeltelijk in natuurgebied. De in de aanvraag begrepen werken situeren zich in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 29 juli 2013 tot en met 27 augustus 2013 gehouden wordt, worden er vijftien bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap voor Natuur en Bos brengt op 14 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 19 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Westerlo brengt op 17 september 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 september 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Na op 19 augustus 2013 een voorwaardelijk gunstig advies te hebben uitgebracht, brengt de verzoekende partij op 23 september 2013 een gedeeltelijk ongunstig, gedeeltelijk gunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 28 oktober 2013 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij "voor het biobed, loods, talud, wasstraat, deel maïsopslag (in rood aangeduid op inplantingsplan), elektriciteitskabine", en weigert de vergunning voor het overige.

De tussenkomende partij tekent tegen die beslissing op 3 december 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 30 januari 2014 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 februari 2014 beslist de verwerende partij op 20 februari 2014 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert:

" ...

Gewestplan:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert het terrein van de aanvraag zich deels in natuurgebied en grotendeels in agrarisch gebied. Een deel van de varkenshouderij, in de zuidwestelijke hoek van het terrein, is gelegen in natuurgebied. Dit deel van de varkenshouderij is echter geen onderdeel van de beoogde regularisatie.

(...)

Para-agrarisch bedrijven zijn bedrijven waarvan de activiteiten een nauwe relatie hebben met het landbouwproductieproces, onmiddellijk bij de landbouw aansluiten en erop afgestemd zijn.

Hoewel mestbehandeling en mestvergistings principieel als aan de landbouw verwante activiteiten kunnen worden beschouwd, dient in het kader van voorliggende aanvraag te worden beoordeeld of het betreffende landbouwbedrijf kan worden beschouwd als aan para-agrarische onderneming. Hieronder zal worden beargumenteerd dat dit het geval is.

De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling stelt in haar voorwaardelijk gunstig advies naar aanleiding van voorliggende aanvraag dat de bestaande biogasinstallatie werd opgericht bij een bestaand varkensbedrijf met 961 varkens. Volgens de toelichtingsnota betreft de vergistingsinstallatie met co-verwerking van in totaal maximum 52.500 ton biomassa op jaarbasis, waarvan minimum 30% mest, 30% primaire grondstoffen en maximaal 40% organisch biologische afvalstromen. De procesbeschrijving voldoet aan de bepalingen van de omzendbrief R0/2006/01 inzake inplantingen in het agrarisch gebied met mestbehandelingsinstallaties en vergisting van beperkte schaal en niet gebonden aan één bedrijf. De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling benadrukt wel dat de vergunningverlenende en toezichthoudende overheid dient na te gaan of er voldaan wordt aan de bepalingen van de voorgestelde procesbeschrijving.

Aanvullend op dit advies dient benadrukt te worden dat er reeds op 1 oktober 2007 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf (varkenshouderij) met de nieuwbouw van een biogasinstallatie

(covergisting van biomassa). Het betrof een biogasinstallatie met een verwerkingscapaciteit van ongeveer 35.000 ton/jaar, waarvan:

- 32% mest
- 25% energiegewassen (snijmaïs)
- 40% andere organische en biologische stromen

In het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 30 januari 2014 werd foutief gesteld dat de biogasinstallatie reeds in 2007 werd vergund met een verwerkingscapaciteit van 52.500 ton/jaar had. De capaciteit van de installatie werd immers pas uitgebreid in 2010. Op 21 oktober 2010 verleende de deputatie een milieuvergunning voor een covergistingsinstallatie met een verwerkingscapaciteit van 52.500 ton/jaar, waarvan:

- minimaal 30% (15.750 ton) mest
- minimaal 30% (15.750 ton) energiegewassen en reststromen uit de landbouw
- maximaal 40% (21.000) ton OBA (organisch biologische afval) en secundaire stoffen

Om een nauwe relatie te onderhouden met het landbouwproductieproces, is het wenselijk dat `mestbehandelings- en vergistingsinstallaties van beperkte schaal niet gebonden aan één enkel omgeving, dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar locatie (inplanting zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Door een dergelijke inplanting neemt de verbondenheid met het landbouwproductieproces toe en worden onnodige transporten vermeden.

Reeds bij de stedenbouwkundige vergunning in 2007 werd hiermee rekening gehouden door de te gebruiken grondstoffen vast te leggen en door op te leggen dat 60% van de verwerkte grondstoffen afkomstig moeten zijn van land- en tuinbouw. Het aandeel mest (32%) was deels eigen en deels afkomstig van 2 naburige bedrijven. Het aandeel energiegewassen (25%) werd voorzien in de vorm van snijmaïs, gekweekt door landbouwers in de omgeving en werd op een 10 tot 15-tal bedrijfszetels opgeslagen.

In de milieuvergunning van 21 oktober 2010 werd vanuit diezelfde invalshoek als voorwaarde opgelegd dat minstens 1/3 van de totale te vergisten capaciteit dient te bestaan uit dierlijke mest. Als bijzondere voorwaarde werd daarom ook opgelegd dat de aangewende organisch-biologische afvalstoffen (OBA) afkomstig moeten zijn van nabijgelegen bedrijven en dat ze af enkel stoffen mogen bevatten die voorkomen op de aan de vergunning gekoppelde lijst (goedgekeurd door OVAM) met producten en bijproducten. In het betreffende milieuvergunningsdossier werd ook gesteld dat de mest en energiegewassen deels afkomstig zijn van het eigen bedrijf en deels van bedrijven uit de omgeving.

Deze bijzondere voorwaarde werd in de milieuvergunning van 10 oktober 2013 gewijzigd. De inputstromen moeten voortaan niet meer afkomstig zijn van nabijgelegen bedrijven. De markt van OBA-stromen is immers sterk geëvolueerd naar een markt waar `traders' afvalstromen opkopen en doorverkopen en waar afvalverwerkers afvalstromen opkopen en mengen tot OBA-mixen met een constante samenstelling. Dit is positief voor een stabiel vergistingsproces maar zorgt ervoor dat het niet haalbaar is om enkel OBA-stromen te aanvaarden van nabijgelegen bedrijven. Bovendien blijkt de term 'nabijgelegen' moeilijk

handhaafbaar. Het aantal transportbewegingen in de directe omgeving van het bedrijf verandert hierdoor echter niet.

De geactualiseerde lijst met OBA stromen zoals goedgekeurd door OVAM wordt wel als voorwaarde opgenomen in de milieuvergunning ter vervanging van de vorige, door OVAM goedgekeurde lijst.

Van de energiegewassen wordt bovendien 3.120 ton (dit is 20% van de hoeveelheid energiegewassen) geteeld op de eigen landbouwpercelen en de mest wordt voor 33% rechtstreeks geleverd van het eigen varkensbedrijf. Het dossier van de exploitant geeft weer dat de overige mest wordt aangeleverd door bedrijven uit de buurt (begeleidende nota). De inputstromen (OBA) zullen in de toekomst worden aangeleverd vanuit een bedrijf gespecialiseerd in het maken van OBA mixen voor vergisting, Dit gaat over maximaal 21.000 ton of 40 % van de te vergisten biomassa. Het wijzigen van de bijzondere voorwaarde uit de milieuvergunning heeft echter geen impact op de 60% overige stromen, mest en energiegewassen, die verwerkt worden in de biogasinstallatie.

Op het niveau van de milieuvergunning is de huidige biogasinstallatie gekoppeld aan het varkensbedrijf op de site. Als bijzondere voorwaarde uit de 221.51.22.2 milieuvergunning van 21 oktober 2010 werd immers opgelegd dat minstens 1/3 van de totale te vergisten capaciteit dient te bestaan uit dierlijke mest. De biogasinstallatie kan enkel worden toegelaten in het kader van de mestverwerking en dient te allen tijde gebonden te blijven aan het varkensbedrijf. Door het opleggen van deze bijzondere bepaling in de milieuvergunning is de biogasinstallatie onlosmakelijk gekoppeld aan een agrarische activiteit, namelijk de varkenshouderij ter plaatse op de site. Stoppen de activiteiten van het varkensbedrijf, dan zullen ook de activiteiten met betrekking tot de biogasinstallatie moeten stopgezet worden.

Geconcludeerd wordt dat dat de bestaande vergistingsinstallatie in 2007 stedenbouwkundig werd vergund bij een bestaand varkensbedrijf in agrarisch gebied. Deze installatie had een verwerkingscapaciteit van 35.000 ton/jaar. In 2010 werd een milieuvergunning verleend voor een installatie met een verwerkingscapaciteit van 52.500 ton/jaar. Voorliggende aanvraag wijzigt ten opzichte van deze milieuvergunning niets aan deze vergunde capaciteit van de vergistingsinstallatie, noch aan de inputstromen die erin verwerkt worden. Hét betreft nog steeds een vergistingsinstallatie met co-verwerking van in totaal maximum 52.500 ton biomassa op jaarbasis, waarvan minimum 30% mest, 30% primaire grondstoffen en maximaal 40% organisch biologische afvalstromen.

De vergunde vergistingsinstallatie is bovendien via een bijzondere voorwaarde uit de milieuvergunning d.d. 21 oktober 2010 onlosmakelijk verbonden met het varkensbedrijf op de site. De vergistingsinstallatie werd enkel (milieu)vergund in het kader van mestverwerking zodat minstens $\frac{1}{3}$ van de totale te vergisten capaciteit dient te bestaan uit dierlijk mest. Het bedrijf is niet langer verplicht om de inputstromen (40% van de capaciteit) aan te kopen bij nabijgelegen bedrijven. Dit wijzigt echter niets aan de oorsprong van de overige stromen, zijnde de mest en de energiegewassen (60% van de capaciteit). Ook met deze regularisatie blijft 60% van de stromen afkomstig uit land- en tuinbouw. Voorliggende aanvraag omvat dan ook een para-agrarische onderneming.

Er wordt tenslotte benadrukt dat de aanvrager eveneens de exploitant is van het volledige bedrijf (varkenshouderij en biogasinstallatie). Op basis van de omvang, de procesbeschrijving en de gegevens kan worden besloten dat het gaat om een bestaande,

werkelijke en volwaardige exploitatie. Alle gebouwen van het bedrijf vormen één gegroepeerd geheel op het terrein van voorliggende aanvraag.

Gelet op het bovenstaande wordt geoordeeld dat er sprake is van een para-agrarische onderneming en dat de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gewestplan.

(...)

Milieueffectrapportage:

Er werd geen milieueffectenrapport opgesteld, noch werd er een project-m.e.r.-screeningsnota opgesteld. De aanvraag valt onder punt 3 van bijlage III van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2., §2bis en §3bis, van het decreet een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota worden opgesteld met name: "3.Energiebedrijven: a) industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water met uitzondering van kernenergiecentrales (projecten die niet onder bijlage I of II vallen)".

Uit de in dit besluit aangebrachte argumenten en uit de besproken adviezen blijkt dat de aanvraag geen aanzienlijke effecten heeft op mens en milieu.

Natuurtoets:

De aanvraag ligt in de nabijheid van een VEN-gebied en een Habitatrichtlijngebied. Op basis van het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur, en Bos wordt gesteld dat de aanvraag de natuurtoets doorstaat, mits het naleven van de voorwaarden uit dit advies, dat samengevat als volgt luidt:

De aanvraag grenst ten zuiden aan VEN-gebied nummer 341 'Goor - Asbroek' en ligt 130m ten noorden van Habitatrichtlijngebied 5E2100040 'Bovenloop van de Grote Nete met Zammelsbroek, Langdonken en Goor.

Het terrein is efficiënt ingedeeld. Voor de realisatie van de te regulariseren gebouwen en verhardingen zijn geen noemenswaardige vegetaties of overige natuurwaarden verwijderd. Uitbreiding heeft steeds richting noorden, in agrarisch gebied plaatsgevonden. In het zuiden is het bedrijf zonevreemd. Het gaat om een oppervlakte van ongeveer 1.430m². Hier ligt het bedrijf in natuurgebied. Deze situatie bestaat sinds het oprichten van de varkenshouderij en wordt daardoor als vergund beschouwd.

Bijkomende beplantingen worden vooral langs de noordelijke zijde van het bedrijf voorzien. Het gaat hoofdzakelijk om inheemse soorten. In beperkte mate wordt gebruik gemaakt van cultuurvariëteiten. De variëteiten kunnen zich via de Raambroekse bossen in het zuiden verspreiden. In het zuiden is een groenbuffer in de vorm van een haag en beboste zones aanwezig. Volgens o.a. het inplantingsplan verdwijnt alle begroeiing/beplanting die langs de zuidelijke grens van het terrein groeit. Dit betekent een toename van (licht)verstoring en verspreiding van o. a. stof en deeltjes richting zuiden.

Er kan geconcludeerd worden dat voorliggende regularisatie geen significante negatieve invloed op de lokale natuurwaarden heeft en geen betekenisvolle aantasting veroorzaakt aan de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone. Er dient dus geen passende beoordeling te worden opgemaakt.

Op basis van de bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:

- Dat de voorziene groenbuffer zoals voorgesteld op de inplantingsplannen wordt aangelegd, uitsluitend gebruik makende van inheemse standplaatsgeschikte boom- en struiksoorten.
- De aanvrager neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen met het oog op het welslagen van de nieuwe aanplant.

Begroeiing langs de zuidelijke grens van het terrein blijft behouden en dient te worden versterkt. De bufferzone dient dezelfde afmetingen te krijgen en soorten te bevatten als de overige aan te leggen bufferzones (minstens 6m breed).

(...)

Watertoets

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel deels gelegen te zijn ineffectief overstromingsgevoelig gebied of mogelijk overstromingsgevoelig gebied en grotendeels in niet overstromingsgevoelig gebied. De aanvraag voorziet geen ingrepen die zijn gelegen in effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied. De geklasseerde waterlopen Steenkensbeek (2de categorie) en Raamdonksebeek (2de categorie) grenzen aan het terrein van de aanvraag.

Voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

Het advies van de Dienst Waterbeleid van de Provincie Antwerpen d.d. 19 augustus 2013 is bovendien gunstig, mits het naleven van de in het advies uitgebrachte voorwaarden. De volgende voorwaarden worden hier nogmaals benadrukt.

(...)

Uit het advies van de Afdeling Operationeel Waterbeheer d.d. 12 augustus 2013, naar aanleiding van de milieuvergunningaanvraag, blijkt vervolgens dat de beoogde grondwaterwinning hoofdzakelijk wordt aangewend voor de drinkwatervoorziening van dieren en als reinigingswater voor de stallen. Deze waterwinning is gelegen in een grondwaterlichaam dat in kwantitatief slechte toestand verkeert. Er werd bijgevolg enkel een gunstig advies verleend voor hoogwaardige toepassingen van het gewonnen grondwater, wat neerkomt op een maximaal debiet van 6.590m³/jaar (diepte 90m) in voor veeteelt, inclusief reinigingswater en water voor huishoudelijk gebruik. Voor de laagwaardige toepassingen dient opvang van regenwater te worden voorzien.

Uit datzelfde advies blijkt ook dat een grondwaterbemaling (maximaal 5m met debiet 8m³/uur) van werd aangevraagd in het kader van de stabiliteit van de constructie van 3 opslagbassins voor digestaat. Om de stabiliteit te garanderen moet het grondwater verlaagd worden tot onder het niveau van de fundering van de opslagbassins. Het water wordt geloosd in de nabije gracht.

Beide ingrepen (grondwaterwinning grondwaterbemaling) hebben, mist het naleven van de maximale opgelegde waarden, geen aanzienlijk effect op het grondwater.

Uit het milieuvergunningsdossier blijkt dat de run-off van hemelwater van de verharde oppervlakten is opgedeeld in vuil en proper. Het propere gedeelte wordt proper gehouden gezien alle vrachtwagens door de wasser moeten. Het vuile run-off water en het effluent van de sleufsilos wordt opgevangen en verwerkt in de vergistingsinstallaties.

Om een kwalitatief onderhoud van de nabije waterloop (Raamdonksbeek) te garanderen, dienen de wanden van sleufsilos op minimaal 5m van de waterloop te worden geplaatst. De aanvraag voorziet dat de bestaande opstaande wanden verplaatst worden zodanig dat er een vrije ruimte van 5m ontstaat voor het ruimen en onderhouden van de waterloop. Ook eventuele bestaande verharding, die zich op minder dan 5m van de waterlopen bevindt, dient te worden verwijderd. Het gebruik van sleufsilos is bovendien niet schadelijk voor de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater. Bij stockage van mais op de landbouwpercelen kunnen de perssappen die vrijkomen niet opgevangen worden en sijpelen door in de bodem, of komen in het oppervlaktewater terecht, wat kan leiden tot verontreiniging van het oppervlaktewater. Bij de voorgestelde stockage in sleufsilos worden de perssappen daarentegen opgevangen en verwerkt in de vergistingsinstallatie. De perssappen en het hemelwater worden gescheiden opgevangen om verontreiniging van het oppervlaktewater te vermijden.

In de milieuvergunning van 10 oktober 2013 werd tenslotte als bijzondere voorwaarde opgelegd dat de exploitant in een register moet bijhouden wanneer de zogenaamde 'first flush' (eerste deel van het afgevoerde hemelwater bij een bui) geloosd wordt in het oppervlaktewater.

De aanvraag doorstaat de watertoets, gelet op de bovenstaande motivering.

Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Functionele inpasbaarheid:

Op 1 oktober 2007 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf (varkenshouderij) met de nieuwbouw van een biogasinstallatie (covergisting van biomassa). De capaciteit van de installatie werd door middel van een milieuvergunning uitgebreid op 21 oktober 2010. Beide activiteiten worden tot op heden uitgeoefend op het terrein van de aanvraag. De aanvraag beoogt de regularisatie van de biogasinstallatie maar wijzigt niets aan de varkenshouderij en aan het productieproces of de capaciteit van de biogasinstallatie. De bestaande en vergunde functies blijven met andere woorden behouden. De aanvraag is vanuit deze invalshoek functioneel inpasbaar.

Hinderaspecten:

De mogelijke hinder - in het bijzonder geurhinder, geluidshinder en visuele hinder - voor de omliggende woningen als gevolg van de regularisatie is een belangrijk discussiepunt in dit dossier.

Op 10 oktober 2013 verleende de deputatie voorwaardelijk een milieuvergunning voor het veranderen van een varkenshouderij met covergistingsinstallatie door uitbreiding en wijziging. Naar aanleiding van deze milieuvergunningsaanvraag verleenden verscheidene instanties advies over de installatie. De adviezen van de Afdeling Milieuvergunningen LNE, OVAM en VMM met betrekking tot de milieuvergunningsaanvraag waren gunstig. De adviezen van de Afdeling Operationeel Waterbeheer, de Dienst Integraal Waterbeleid en de Afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg waren deels gunstig - deels ongunstig.

Deze adviezen bevatten veel informatie over het productieproces en de mogelijke hinder als gevolg van dit productieproces. Ze werden om die reden benut om de mogelijke hinder als gevolg van de regularisatie te kaderen en af te wegen. Hieronder volgt een toelichting, waarin de inhoud van de verscheidene adviezen werd verwerkt.

Productieproces:

Het bedrijf omvat een varkenshouderij met een covergistingsinstallatie voor mest, energiegewassen en organisch-biologische afvalstoffen (OBA) en een drooginstallatie. De vergunde verwerkingscapaciteit bedraagt 52.500 ton per jaar.

De regularisatie omvat uit een uitbreiding van de opslaghoeveelheden (OBA, energiegewassen, biogas, zwavelzuur), de vergistingsbassins en eventueel de biofilter en een aanpassing van het geïnstalleerde vermogen van de motoren en de stookinstallaties. De vergunde verwerkingscapaciteit blijft echter onveranderd.

In het bedrijf worden de te vergisten materialen als volgt opgeslagen:

- *mest in mestkelders*
- *vloeibare afvalstoffen en OBA, gelost via vloeistofdichte snelkoppelingen, in silo's in de loods*
- *dierlijke afvalstoffen in silo's uitgerust met een luchtbehandeling*
- *energiegewassen en vaste afvalstoffen in - afgedekte - sleufsilos in de loods*
- *de extra opslag van vast OBA en vaste energiegewassen in de sleufsilos*

De dierlijke mest, de energieteelten en de organisch-biologische afvalstoffen worden anaeroob vergist en in een gesloten systeem verwerkt. De opslagloods en de

opslagkelders zijn voorzien van een luchtafzuiging, gebaseerd op het principe van onderdruk.

Het uitgegiste digestaat wordt gescheiden, in een dunne en een dikke fractie waarna de dikke fractie kan worden ingedroogd in de drooginstallatie. De drooglucht wordt afgezogen en samen met de afgezogen lucht van de opslagloods en de opslagkelders naar de zuurwasser en de biofilter afgeleid. De afgezogen lucht wordt gereinigd en achtereenvolgens ontdaan van stofvormige en geurhoudende componenten.

De werking van de biofilter wordt opgevolgd door enerzijds een controle van de luchtsnelheid, de relatieve vochtigheid, de temperatuur, druk, concentratie aan H₂S en NH₃ en anderzijds meting van vochtgehalte, pH en zoutgehalte in het biofiltermateriaal.

Impact op productieproces:

De regularisatie wijzigt niets aan de procesvoering en de capaciteit van de vergistingsinstallatie. De regularisatie gaat wel gepaard met een toename van het procesvolume door het voorzien van grotere sleufsilo's. Er wordt een uitbreiding met 3 vergistingsbassins voorzien en de huidige capaciteit van de sleufsilo's wordt verhoogd. In het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 30 januari 2014 werd foutief gesteld dat de huidige capaciteit van de sleufsilo's 14.000m³ bedraagt. De huidige capaciteit wordt verhoogd van 6.000m³ naar 20.000m³. De beoogde sleufsilo's hebben een oppervlakte van 4.874,8m².

Door de hogere capaciteit van de bassins zijn er langere verblijfstijden mogelijk en kan er meer biogas gehaald worden uit dezelfde inputstromen. De vergunde biogasproductie (3.075m³/uur) blijft behouden. Door de uitbreiding van de sleufsilo's kan de maïs maximaal bij het bedrijf worden opgeslagen. Deze uitbreiding is logisch omdat de installatie een capaciteit heeft van 52.500 ton waarvan 15.750 ton maïs. De uitbreiding is ook voordelig omdat de maïs niet meer op verspreide locaties moet worden opgeslagen en ook niet meer moet worden aangevoerd vanuit deze verspreide opslagplaatsen.

Geurhinder:

De gevraagde wijzigingen zijn niet van die aard dat er bijkomende geuremissies worden verwacht. De geurhinder van het bedrijf is voornamelijk afkomstig van de opslag van vergistbare producten en het drogen van het digestaat. Het gedeelte van de loods waarin dit gebeurt, staat volgens het dossier in onderdruk. Ventilatoren zuigen de vervuilde lucht van de drooginstallaties, van de opslagloods en voor OBA en van de opslagkelder en sturen deze naar de luchtbehandelingsinstallaties. Het hele gebouw staat door de aanzuiging in onderdruk zodat er geen diffuse emissies zijn. De lucht wordt gereinigd door een luchtwater en een biofilter. Ook stof wordt uit de lucht verwijderd door de aanzuiging in onderdruk.

Alle processen zijn overdekt behalve de biologie, nabezinking en effluentopslag. Volgens het dossier is de emissie uit de biologie te verwaarlozen en zijn de ammoniakgehalten in de nabezinker en effluentopslag zo laag dat hier geen emissies te verwachten zijn. Alle inputs die onderhevig zijn aan verrotting worden indoor of in gesloten silo's gedaan.

Uit de bij de milieuvergunningaanvraag bijgevoegde geuopvolgingsrapporten (Olfscan)
- elk kwartaal vindt een opvolgingsbezoek plaats, door een aangestelde geurdeskundige
- blijkt dat de bestaande luchtzuivering, namelijk een zuurwasser in combinatie met een

biofilter, volstaat om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken. De geplande veranderingen - uitbreiding vergistingsunits en opslaghoeveelheden - zullen bij een gelijkblijvende verwerkingscapaciteit geen wijziging of verhoging van de bestaande geuremissies teweegbrengen.

In de milieuvergunning van 21 oktober 2010 werd reeds als bijzondere voorwaarde opgenomen dat de opslag van vaste afvalstoffen doeltreffend dient afgedekt te worden om geuremissies naar de omgeving te beperken. Hieruit volgt dat het wenselijk is om de opslag van energiegewassen in de sleufsilo's ten allen tijde volledig en doeltreffend af te dekken. In diezelfde milieuvergunning werd ook als bijzondere voorwaarde opgelegd dat transporten van droge stoffen moeten worden afgesloten met een dekzeil om opwaaiend stof te voorkomen.

Geluidshinder:

De mogelijke bronnen van geluid zijn pompen, roerwerken, beluchters en biogasmotoren. De (milieu)vergunde pompen, roerwerken en motoren staan in de loods, gesloten tanks of putten, binnen het bedrijfsgebouw, binnen de reactoren of onder vloeistofniveau. Motoren in het bijzonder staan in geluidsdichte containers met dempers op in- en uitlaat. Ook de WKK's bevinden zich in geluidsdichte containers. Noodventilatoren op het dak zijn horizontaal opgesteld zodat geen geluidshinder wordt verwacht.

Ook met betrekking tot mogelijke geluidshinder kan gesteld worden dat geplande veranderingen bij een gelijkblijvende verwerkingscapaciteit geen wijziging/verhoging van de bronnen van geluid inhoudt.

Veiligheid:

De voornaamste bron van ongerustheid is de opslag van biogas op het terrein. Dit gebeurt in enkelwandige of dubbelwandige "ballonnen" (membranen) met een individuele overdrukbeveiliging en een centraal onderdrukstelsel, dat automatisch wordt aangestuurd. Het beoogde materiaal is biogas- en weerbestendig. Indien de betreffende gebouwen en onderdelen goed worden onderhouden, zijn er geen onaanvaardbare risico's.

In de milieuvergunning van 10 oktober 2013 werden bovendien bijkomende voorwaarden opgelegd om de werking van het bedrijf beter te kaderen: een lozingsregister van first flush in het oppervlaktewater, een lijst met toegelaten inputstromen, de opmaak van een communicatieplan voor de omwonenden, meldingsplicht bij het opstarten van de fakkel, de opmaak van een fakkelregister en het organiseren van periodieke informatiesessies.

Met betrekking tot de hinderaspecten wordt geconcludeerd de regularisatie niet gepaard gaat met toenemende geluids- of geurhinder indien het productieproces volledig wordt gevoerd zoals beschreven in de begeleidende nota en conform de reeds verleende milieuvergunningen. Hetzelfde geldt voor de veiligheid op en rond het terrein.

Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid:

De regularisatie gaat gepaard met een schaalvergroting van een vergund omvangrijk landbouwbedrijf: 3 nieuwe opslagbassins, ruimere sleufsilo's en een ruimer biobed.

Het wordt als positief beschouwd dat alle gebouwen één samenhangend en gegroepeerd geheel vormen, dat zich centraal concentreert op het terrein van de aanvraag. Alle aanhorigheden bevinden zich ook in de onmiddellijke omgeving van deze gebouwen. Er is sprake van zuinig ruimtegebruik waardoor het agrarische gebied niet bijkomend wordt versnipperd.

In het oosten en het noorden van het terrein wordt telkens een ruime onbebouwde strook voorzien tussen de perceelsgrenzen en de bedrijfssite. Deze stroken worden momenteel benut als akker. Samen met de aanzienlijke erfbeplanting zorgen deze stroken voor een evenwichtige verhouding tussen bebouwde en niet bebouwde ruimte op het terrein. De draagkracht van het terrein wordt niet overschreden.

Tussen de akker en de bedrijfssite en rondom de perceelsgrenzen wordt er voldoende groen (zie visueel-vormelijke aspecten) voorzien om het landbouwbedrijf kwalitatief in te kaderen en de gebouwen visueel te omkaderen. De schaalvergroting gaat niet gepaard met een visuele aantasting van het landschap of met visuele hinder ten opzichte van de omliggende woningen.

Mobiliteit:

Het huidige landbouwbedrijf (varkenshouderij biogasinstallatie) genereert volgens het mobiliteitsplan (onderdeel van de begeleidende nota) naar schatting 3,516 vrachten/jaar ofwel 11,3 vrachten/dag van en naar de inrichting. Dit komt neer op gemiddeld 22,6 transportbewegingen per dag.

Allereerst wordt gesteld dat de regularisatie geen impact heeft op het huidige aantal transportbewegingen. Zoals reeds werd aangehaald, omvat de regularisatie geen wijziging van het productieproces of een verhoging van de huidige vergunde verwerkingscapaciteit. Het uitbreiden van de sleufsilo's heeft wel als gevolg dat de transportbewegingen in functie van de maïsopslag, die vroeger verspreid plaatsvonden, zich nu concentreren tijdens de maïs oogstperiode in het najaar. Het aantal (naar schatting 842 per jaar) wijzigt echter niet.

In alle redelijkheid wordt geoordeeld dat het aantal transportbewegingen niet van die aard is dat er zich in de omgeving congestie of filevorming zullen voordoen. De in het mobiliteitsplan beschreven ontsluitingsroutes voor vrachtverkeer vermijden de woonkernen van Westmeerbeek en Hulshout. De transportroute doorkruist wel de woonkern van Herselt, maar door de goede infrastructuur van de weg en door het feit dat gewestwegen door deze woonkern lopen, wordt dit niet als negatief beschouwd. De infrastructuur van deze gewestwegen is immers geschikt voor vrachtverkeer en het aantal dagelijkse transporten van het bedrijf is bovendien slechts een kleine fractie van het totaal aantal transportbewegingen op deze ontsluitingsroutes van het bedrijf. Op de afrit van het bedrijf zijn wegwijzers voorzien om het uitgaande vrachtverkeer via Herselt te leiden. Vrachtverkeer wordt zo aangemoedigd de meest aangewezen route te volgen.

Het bedrijf heeft wel een ruim aandeel in het aantal transportbewegingen op het eerste deel van de Dieperstraat. Op dit deel zijn er echter relatief weinig woningen en is de bebouwing gering zodat het aantal transportbewegingen geen problemen zal veroorzaken. De meeste transportbewegingen vinden hoofdzakelijk op weekdays plaats, tussen 7u en 19u. Op zon- en feestdagen is er geen aan- of afvoer. De woonkwaliteit van de omliggende woningen komt vanuit deze invalshoek niet in het gedrang.

De Beekstraat en het eerste deel van de Dieperstraat, waarop het terrein aansluit, zijn de minst gedimensioneerde wegen van de ontsluitingsroutes. Beide wegen zijn echter nog voldoende breed voor het betreffende vrachtverkeer. Het betreft bovendien slechts een zeer klein gedeelte van de ontsluitingsroute, waarna kan 'het vrachtverkeer probleemloos kan aansluiten op bredere wegen, namelijk via Halvemaanstraat naar de N19 of via Beekstraat naar de Ramselsesteenweg.

Er is voldoende parkeergelegenheid voor werknemers en bezoekers op het eigen terrein, in de vorm van een gezamenlijke parkeerplaatsen ten oosten van de opslagbassins in het verlengde van de private toegangsweg. Er is ook voldoende circulatie- en manoeuvreerruimte voor vrachtwagens op het eigen terrein. De vrachtwagens op het terrein volgens steeds dezelfde route, via de weegbrug naar de laad- en loskade en vervolgens naar de uitgang.

In de milieuvergunning van 21 oktober 2010 werden reeds de volgende bijzondere voorwaarden opgelegd om de mobiliteitsimpact te milderen:

- de exploitant dient in samenspraak met de gemeente een verkeersplan op te stellen voor aan- en afvoer*
- de transporten verbonden aan de exploitatie van de biogasinstallatie zijn verboden op zonen feestdagen*

Visueel-vormelijke aspecten:

Allereerst wordt geoordeeld dat de te regulariseren gebouwen en onderdelen vanuit een visueel-vormelijk invalshoek eigen zijn aan een biogasinstallatie. Ze werden bovendien opgericht in duurzame materialen, die eigen zijn aan een agrarische omgeving: grijze betonpanelen, groene geprofileerde staalplaat, groene metalen sandwichpanelen, zwarte metalen golfplaten en rood bakstenen metselwerk.

Vervolgens wordt geoordeeld dat de aanvraag een kwalitatief erfbeplantingsplan omvat. Het erfbeplantingsplan van het bedrijf is geïntegreerd in het voorgebrachte inplantingsplan (plan 1 van 6). De voorgestelde beplanting is bedoeld om het landbouwbedrijf te integreren in het agrarisch landschap en om de visuele impact van het bedrijf te milderen. De belangrijkste elementen van het erfbeplantingsplan zijn:

(...)

De voorgestelde erfbeplanting, indien uitgevoerd zoals aangeduid op het inplantingsplan en volgroeid, is voldoende kwalitatief om de visuele impact van de te regulariseren gebouwen en onderdelen te milderen en het bedrijf te integreren in het agrarische landschap:

(...)

Het zwaartepunt van de erfbeplanting ligt op het noordelijke en oostelijke deel van het terrein. Dit is positief omdat de omliggende woningen zich hoofdzakelijk ten noorden en oosten van het bedrijf situeren. In het zuidwesten vormt de uitloper van de Raambroekse Bossen een bijkomende groene omkadering van het landbouwbedrijf.

Als uitdrukkelijke voorwaarde wordt opgelegd dat de bestaande beplanting/begroeiing langs de zuidelijke grens van het terrein niet mag worden verwijderd. Dit zou een toename van (licht)verstoring en verspreiding van o.a. stof en deeltjes richting het zuiden betekenen. Deze begroeiing en beplanting dient behouden te blijven en te worden versterkt als bufferzone. De bufferzone dient dezelfde afmetingen te krijgen en soorten te bevatten als de overige aan te leggen groengordels (minstens 6m breed).

Reliëf:

Het terrein ligt op dezelfde hoogte als de omliggende percelen. De aanvraag omvat geen ophoging of afgraving. Enkel de voorgestelde aarden talud en aarden dam impliceren een beperkte ophoging van het terrein ter plaatse. Het zijn beperkte ingrepen die geen nadelige invloed hebben op het landschap, op de agrarische structuur en op de waterhuishouding. De vloerplas van de te regulariseren gebouwen en onderdelen heeft geen invloed op het niveau van het maaiveld.

Cultuurhistorische aspecten:

De aanvraag heeft geen negatieve invloed op de cultuurhistorische waarde van de omgeving. Het bedrijf is immers gelegen op ongeveer 1.300m van de dichtstbijzijnde ankerplaats 'De Vallei van de Grote Nete rond de Herenbossen', op ongeveer 1.000m van de dichtstbijzijnde beschermde landschap 'Bos- en beemdencomplex Houtvenne, Herselt en Veerle' en situeert zich niet in de onmiddellijke nabijheid van beschermde gebouwen. ..."

Dat is de bestreden beslissing.

De gemeente Hulshout heeft met een aangetekende brief van 19 mei 2014 beroep ingesteld dat ook strekt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad onder het rolnummer 1314/0580/A/9/0534 geregistreerd.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Een tweede middel ontleent de verzoekende partij aan “de schending van de artikelen 2 en 4 leden 2 en 3 van de Richtlijn 85/337 van de Raad van 27 juni 1985 betreffende milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, van artikel 4 van het EU-Verdrag en artikel 260 van het verdrag betreffende de werking van de EU, van de artikelen 4.1.1., 5a) en 4.3.2 van het decreet algemene bepalingen milieubeleid van 5 april 1995 (DABM) juncto het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project mer-screening, van artikel 4.7.14/1 VCRO en artikel 4.7.21 VCRO juncto artikel 16 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, van 4.7.15 VCRO in samenhang met het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen, van artikel 4.7.12 en impliciet aldus van de bevoegdheidsverdelende regels die de openbare orde raken, van de artikelen 2 en 3 van

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”

De verzoekende partij stelt het volgende:

“ ...

Doordat bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag, de Deputatie heeft gesteld dat voor het project waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, een Mer-screeningsnota moest worden opgesteld;

En Doordat de Deputatie in haar besluit stelt dat uit de motivering van het betrokken besluit blijkt dat er geen aanzienlijke effecten zijn op mens en milieu en dit onder verwijzing naar de afgeleverde adviezen maar vooral naar een milieuvergunning die werd afgeleverd door de Deputatie zelf, gelijklopende met de procedure van de stedenbouwkundige vergunning zonder dat de overwegingen en besluitvorming omtrent de milieuvergunning gekend was aan het publiek, noch het college;

Terwijl de Deputatie in zulks geval en op basis van de devolutive werking van het beroep had moeten oordelen dat het dossier onvolledig was wegens het gebrek aan MER-screeningsnota,

En Terwijl de vermeende niet aanzienlijke milieueffecten gebaseerd worden op gegevens die niet aan het openbaar onderzoek werden onderworpen zodat er geen afdoende rekening kon worden gehouden met eventuele bezwaren gericht tegen het onderzoek/screening van de milieueffecten;

En Terwijl de gegevens omtrent de milieueffecten niet voorhanden waren in eerste aanleg, op het moment dat het college zich uitsprak over de vergunning zodat zij niet op basis van hetzelfde dossier heeft kunnen oordelen (schending bevoegdheidsverdelende regels) en daarenboven een vergunning afleverde met een veel minder verregaande draagwijdte dan de bestreden vergunning;

Zodat de in het middel aangehaalde bepalingen werden geschonden.

Toelichting bij het middel

V.2.1 Algemeen

De aanvraag die geleid heeft tot de bestreden vergunning dateert van mei 2013, d.i. na de inwerkingtreding van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project Mer-screening. (...)

Dit betrokken besluit kwam er nadat de vorige regeling in Vlaanderen werd beschouwd als in strijd zijnde met de aangehaalde Europese bepalingen. In navolging van het aangehaalde besluit en de bijhorende bijlage III, 3° is de regularisatie van de biogasinstallatie onderworpen aan de Mer-screeningsplicht gezien het betrekking heeft op “energiebedrijven, en meer bepaald industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water met uitzondering van kernenergiecentrales”.

Zodoende moet er ingevolge dit besluit en artikel 4.3.2 van het DABM en artikel 4.7.14/1 VCRO een MER-screening gevoegd worden bij het dossier en dit om toe te laten dat er beoordeeld wordt of het gevraagde desgevallend een aanzienlijke milieu impact

genereerd. Dit wordt ook door de Deputatie erkend, maar zij gaat hieraan voorbij door te stellen dat uit haar motivering volgt dat er geen impact is. Het bestreden besluit stelt dienaangaande het volgende:

(...)

Deze redenering van de Deputatie is echter manifest onjuist en in strijd met verschillende wettelijke bepalingen die hierna besproken zullen worden.

V.2.2 Eerste onderdeel : strijdigheid met de dossiersamenstelling

Vooreerst is de redenering van de Deputatie in strijd met het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning en meer bepaald met artikel 16, 7° waaruit volgt dat de MER-screening een onderdeel moet zijn van het aanvraagdossier. Zoals uit het bestreden besluit blijkt, bevond deze screening zich niet in het dossier, doch gaat de Deputatie hieraan voorbij.

De Deputatie heeft echter onterecht de vergunning als ontvankelijk beschouwd hoewel zij in graad van administratief beroep en eveneens op basis van de devolutieve werking (volgend uit artikel 4.7.21 VCRO) van dergelijk beroep, een aanvraag onontvankelijk moet beschouwen indien zij niet alle noodzakelijke stukken bevat. Dit blijkt eveneens uit het arrest van de Raad van State:

(...)

Zodoende komt vast te staan dat er een verplichting was om een Mer-screening toe te voegen in het kader van de betrokken aanvraag. Daarenboven moest de Deputatie in het kader van haar bevoegdheid in graad van administratief beroep tevens de ontvankelijkheid en volledigheid van het dossier beoordelen. Door uitdrukkelijk te stellen dat er een Mer-screening diende gevoegd te worden en toch alsnog de aanvraag ten gronde te beoordelen wordt gehandeld in strijd met de aangehaalde bepalingen.

(...)

V.2.3 Tweede onderdeel: schending van het openbaar onderzoek en de bevoegdheid verdelende regels

Doordat de Mer-screening niet is gevoegd bij het aanvraagdossier is er geen nuttig openbaar onderzoek kunnen gebeuren overeenkomstig artikel 4.7.15 VCRO in samenhang gelezen met het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen.

Het openbaar onderzoek moet immers toestaan dan met alle gegevens van het dossier kan beoordelen. Zeker gelet op het voorwerp van de aanvraag, zijnde de regularisatie van een biogas installatie, die sowieso een impact heeft op geluid, geur, veiligheid, ... diende dergelijke gegevens mee aan het openbaar onderzoek te worden onderworpen. Thans wordt er voorzien in een post factum beoordeling op basis van een onterechte verwijzing naar de milieuvergunning (zie supra) zonder dat deze gegevens ooit aan een openbaar onderzoek werden onderworpen met het oog op de stedenbouwkundige aanvraag. Dit is in strijd met de bepalingen en de beoogde draagwijdte van het openbaar onderzoek.(...)

Om dezelfde reden als de bovenstaande is verzoekende partij zelf misleid geworden gezien zij eveneens niet over deze gegevens kon beschikken bij de beoordeling van de aanvraag in eerste aanleg. De Deputatie stelt immers uitdrukkelijk dat er wordt afgeleid uit de milieuvergunning dat er geen milieu-impact is in het kader van de stedenbouwkundige aanvraag. Welnu, deze milieuvergunning werd door de Deputatie afgeleverd, tegelijkertijd

als de uitspraak over het stedenbouwkundig beroep. Het college kon dus niet over deze gegevens beschikken in eerste aanleg. Het gaat met name om allerlei studies die onterecht zouden doen besluiten dat er geen geur, noch geluidshinder zou zijn. Daarenboven zou uit deze overwegingen moeten blijken dat er geen veiligheidsgevaar zou zijn. **De overwegingen uit de milieuvergunning en de elementen die daartoe geleid hebben, maakten geen deel uit van het stedenbouwkundig dossier doch worden door de Deputatie beschouwd als decisieve elementen om te besluiten dat er geen aanzienlijke milieueffecten zijn.** Door het feit dat er geen Mer-screening werd bijgevoegd is de bevoegdheid van het college om bij de reguliere procedure in eerste aanleg te beslissen (artikel 4.7.12 VCRO en de bevoegdheid verdelende regels) miskend. Het college heeft de aanvraag moeten beoordelen op basis van andere gegevens dan de Deputatie en zonder dat de Mer-screening is toegevoegd zodat naast het openbaar onderzoek, ook de bevoegdheidsverdelende regels zijn geschonden.
...

2.

De tussenkomende partij antwoordt:

“ ...

Gebrek aan belang bij het middel

De verzoekende partij heeft geen belang bij het middel dat de aanvraag niet volledig was en dus als onvolledig moest worden afgewezen. De aanvraag is immers in eerste aanleg ingediend bij verzoekende partij zelf, overeenkomstig artikel 4.7.13 VCRO:

(...)

Op basis van artikel 4.7.14 dient de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of zijn gemachtigde na te gaan of de vergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig is.

Daaruit volgt dat de verzoekende partij zelf de bevoegdheid en de verplichting had om in eerste aanleg op te merken dat de aanvraag onvolledig was, zodat de aanvraag kon worden vervolledigd. Nu ze heeft nagelaten deze taak naar behoren uit te oefenen en een volledigheidstest heeft verleend, kan ze zich niet op haar eigen tekortkoming beroepen.

De tussenkomende partij heeft een volledigheidstest ontvangen van de verzoekende partij.

Wanneer een verzoekende partij zich beroept op een specifiek belang bij het ingestelde beroep, dan moeten ook de middelen die de verzoekende partij aanvoert binnen dat belang kunnen worden ingepast. (...) De verzoekende partij beroept zich op artikel 4.8.11, § 1, 2* VCRO als "bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan" om als belanghebbende een beroep in te stellen bij de Raad. De middelen van verzoekende partij moeten dus binnen dit belang worden ingepast.

De schending van de modaliteit en inzake de organisatie van het openbaar onderzoek kan enkel worden ingeroepen door wie aantoont dat hij door de betreffende schending is benadeeld. (...) De verzoekende partij werpt in dit middel een vermeende benadeling van haar inwoners op, maar laat na om aan te geven dat haar belang als vergunningverlenende overheid hierdoor geschonden zou zijn. De verzoekende partij heeft geen belang bij het aanvoeren van een onregelmatigheid inzake het openbaar onderzoek in hoofde van haar inwoners.

Repliek

Het middel is niet alleen onontvankelijk, maar ook ongegrond.

Het openbaar onderzoek over de stedenbouwkundige aanvraag verliep vrijwel parallel aan een openbaar onderzoek over de milieuvergunningsaanvraag die werd ingediend voor de regularisatie en beperkte uitbreiding van de varkenshouderij met covergistingsinstallatie en die zou leiden tot de milieuvergunning die werd verleend door de deputatie op 10 oktober 2013 en in beroep door de minister op 23 juli 2014. Het openbaar onderzoek over de stedenbouwkundige aanvraag werd gehouden van 29 juli 2013 tot 27 augustus 2013. Het openbaar onderzoek over de milieuvergunningaanvraag werd net daarvoor geopend en werd door verzoekende partij afgesloten bij proces-verbaal van openbaar onderzoek d.d. 9 augustus 2013, waaruit bleek dat er 2 bezwaarschriften werden ingediend in naam van 192 personen en tevens 53 schriftelijke bezwaren.

Het dossier van de milieuvergunningsaanvraag lag dus ook ter inzage, mét daarin een toelichting over alle milieugerelateerde gegevens van de exploitatie van het bedrijf, inzake geluid, geur, veiligheid, mobiliteit e.d. (...) Al deze milieugerelateerde aspecten kwamen dus reeds in het dossier van de milieuvergunningsaanvraag aan bod en werden in openbaar onderzoek gebracht.

Uit de resultaten van beide openbare onderzoeken blijkt dat tal van milieugerelateerde bezwaren werden ingediend. In die context kan niet worden volgehouden dat er geen nuttig openbaar onderzoek kon worden gehouden over de aanvraag louter door het ontbreken van een m.e.r.-screeningsnota bij de aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning. De onregelmatigheid die de verzoekende partij aanvoert hebben haar inwoners derhalve niet verhinderd om hun grieven tegen de aanvraag kenbaar te maken.

Een m.e.r.-screening heeft tot doel om de vergunningverlenende overheid te laten controleren of al dan niet de opmaak van een project-MER nodig is voor het aangevraagde project. In de milieuvergunning die verleend werd door de deputatie en vervolgens in beroep door de minister op 23 juli 2014, wordt uitdrukkelijk bevestigd dat er geen nood was om een project-MER op te maken.

Tot slot moet worden opgemerkt dat verzoekende partij nalaat om concreet aan te tonen dat het gebrek aan een screeningsnota bij de aanvraag of een gebrek aan kennis van de definitieve milieuvergunning haar zou hebben misleid inzake de milieu-effecten. Het houdt geen steek dat verzoekende partij niet voldoende op de hoogte zou zijn geweest van de milieu-effecten, gezien een groot deel van haar vergunningsbeslissing van 28 oktober 2013 expliciet gewijd is aan milieu-effecten. De verzoekende partij was uiteraard ook in het bezit van alle milieuvergunningen van het bedrijf, van de tijdens de procedure in eerste aanleg lopende milieuvergunningsaanvraag, heeft op 9 augustus 2013 het proces-verbaal betreffende het openbaar onderzoek over de milieuvergunningsaanvraag opgesteld en heeft over die aanvraag een ongunstig advies uitgebracht, dat evenwel niet werd weerhouden door de deputatie bij de beslissing over de milieuvergunning. Het is evenmin duidelijk wat de verzoekende partij bedoelt met een gebrek aan kennis van de definitieve milieuvergunning. De milieuvergunning werd door de deputatie verleend op 10 oktober 2013 en dateert dus van vóór de vergunningsbeslissing van 28 oktober 2013 van verzoekende partij. Vervolgens heeft de verzoekende partij beroep ingesteld tegen deze milieuvergunning, maar dat beroep werd verworpen door de minister in de vergunningsbeslissing van 23 juli 2014.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep, onderzoekt de deputatie de aanvraag volledig opnieuw (art. 4.7.21 VCRO, inclusief de volledigheid en ontvankelijkheid) en dient de gemeente niet meer te oordelen over de aspecten die op niveau van de beroepsprocedure aan bod komen.

...

3.

In haar toelichtende nota repliceert de verzoekende partij dat, zoals de tussenkomende partij zelf aangeeft, de verwerende partij als gevolg van de devolutieve werking van het bij haar ingestelde administratief beroep een volledig nieuwe beoordeling van het dossier heeft gemaakt. Die beoordeling, ook wat de volledigheid en ontvankelijkheid betreft, komt in de plaats van de beslissing in eerste aanleg en kan door de verzoekende partij worden bestreden, los van haar eigen eerste beoordeling die uit het rechtsverkeer verdwenen is.

Ook wat het tweede middelonderdeel betreft, betwist de tussenkomende partij volgens de verzoekende partij ten onrechte het belang. De gegevens die decisief waren voor de verwerende partij, met name de milieuvergunning, lagen niet ter inzage en werden niet bij de beoordeling in eerste administratieve aanleg betrokken. Er zijn fundamentele elementen die niet aan het openbaar onderzoek onderworpen waren en die de verwerende partij aangrijpt als beoordelingselementen. De verzoekende partij voegt daaraan toe dat de regeling betreffende het openbaar onderzoek de openbare orde raakt zodat het middel in elk geval ontvankelijk is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij heeft in eerste administratieve aanleg aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning met een beperktere draagwijdte dan de bestreden beslissing afgegeven. Met de bestreden beslissing wordt haar beslissing in administratief beroep hervormd en worden de door de verzoekende partij geweigerde onderdelen van de aanvraag vergund. De verzoekende partij heeft, als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan, op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO belang bij het instellen van een vernietigingsberoep tegen de bestreden beslissing.

Het eerste middelonderdeel wordt afgeleid uit de schending van de plicht van de verwerende partij om te beslissen op grond van een regelmatig samengesteld aanvraagdossier. Die wettigheidskritiek dient het belang waarop de ontvankelijkheid van het beroep steunt en kan op ontvankelijke wijze worden aangevoerd. Ten onrechte betwist de tussenkomende partij het belang bij dit middelonderdeel omdat de verzoekende partij in eerste administratieve aanleg de aanvraag volledig verklaard heeft. Het is niet omdat de verzoekende partij in eerste aanleg over een bepaalde onwettigheid heengestapt zou zijn, dat zij zich bij een herhaling van die onwettigheid in administratief beroep moet neerleggen en dat, wat die onregelmatigheid betreft, haar belang bij het invoeren van het legaliteitsbeginsel teloorgegaan is. Ook wanneer de verzoekende partij in eerste aanleg de aanvraag volledig verklaard heeft en de weigering op andere motieven gesteund heeft, heeft zij er belang bij dat de verwerende partij beslist op basis van een aanvraagdossier dat de nodige gegevens, in dit geval een project-MER-screeningsnota, bevat om de aanvraag met kennis van zaken te beoordelen, zonder dat de verwerende partij daarbij gebonden is door de ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring in eerste aanleg.

Daargelaten de vraag of de verzoekende partij benadeeld is door en dus belang heeft bij de in het tweede middelonderdeel aangevoerde schending van de substantiële pleegvorm van het openbaar onderzoek, heeft zij er alleszins belang bij om ter vernietiging van de bestreden beslissing aan te

voeren dat de dossiersamenstelling gebrekkig is en de verwerende partij om die reden niet tot de afgifte van de vergunning heeft kunnen beslissen.

2.

Het decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (vervolgens: decreet van 23 maart 2012) heeft verscheidene decretale bepalingen gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met het arrest van het Europees Hof van Justitie van 24 maart 2011 in de zaak C-435/09. In voormeld arrest heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de regelgeving van het Vlaams Gewest niet voldoet aan de eisen van artikel 4, leden 2 en 3 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III daarbij, voor zover die regelgeving drempelwaarden en criteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden.

Artikel 4.3.2, §2bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (vervolgens: DABM), zoals ingevoegd bij artikel 5 van het decreet van 23 maart 2012, bepaalt dat de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II bij het DABM, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aanwijst “waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld”.

Artikel 4.7.14/1 VCRO, zoals ingevoegd bij artikel 10 van het decreet van het decreet van 23 maart 2012, bepaalt:

“ ...

§ 1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

§ 2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie oordeelt dat : 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu; of 2) vroeger al een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

§ 3. De beslissing dat een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, heeft van rechtswege de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag tot gevolg.

De aanvrager kan in dat geval een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage overeenkomstig de procedure vermeld in artikel 4.3.3, § 3 tot en met § 9, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

...”

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening voert het decreet van 23 maart 2012 uit. Het voegt onder meer een artikel 2, §6 in het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (vervolgens: project-MER-besluit) in, dat bepaalt dat voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, de initiatiefnemer een project-MER-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. Het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning wordt gewijzigd, waardoor het dossier van een aan een milieueffectrapportage onderworpen stedenbouwkundige vergunningsaanvraag een milieueffectrapport, een verzoek tot ontheffing van de milieueffectrapportage en de goedkeuringsbeslissing ervan, of een project-MER-screeningsnota moet bevatten. Voor stedenbouwkundige vergunningsaanvragen met een uitgebreide dossiersamenstelling figureert die verplichting in artikel 16, 7° van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004.

Artikel 5 en 10 van het decreet van 23 maart 2012, en het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 zijn op 29 april 2013 in werking getreden. Stedenbouwkundige vergunningsaanvragen die vóór 29 april 2013 ingediend werden, worden op grond van de overgangsbepaling van artikel 13, §2 van het decreet van 23 maart 2012 volgens “de procedure die van toepassing was op dat ogenblik” behandeld.

3.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de door de bestreden beslissing vergunde aanvraag op 29 mei 2013, met andere woorden na de voornoemde datum van inwerkingtreding van 29 april 2013 van de gewijzigde MER-regelgeving, ingediend is.

In overeenstemming met artikel 4.7.21, §1 VCRO komt het de verwerende partij toe om de aanvraag aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, de samenstelling van het aanvraagdossier inbegrepen, zonder daarbij door de beslissing in eerste aanleg gebonden te zijn.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat de aanvraag van de tussenkomende partij betrekking heeft op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage III bij het project-MER-besluit, meer bepaald de categorie van punt 3, a) “industriële installaties voor de productie van elektriciteit, stoom en warm water met uitzondering van kernenergiecentrales (projecten die niet onder bijlage I of II vallen)”.

Het blijkt, en de verwerende partij stelt in de bestreden beslissing met zoveel woorden vast, dat het aanvraagdossier geen project-MER en evenmin een project-MER-screeningsnota bevat. De verwerende partij overweegt evenwel dat “[u]it de in dit besluit aangebrachte argumenten en uit de besproken adviezen blijkt dat de aanvraag geen aanzienlijke effecten heeft op mens en milieu”. Daaruit blijkt dat de verwerende partij een project-MER-screeningsnota niet nodig vond om een inzicht te verkrijgen in de milieueffecten van de aanvraag en dat het ontbreken van een dergelijke nota geen bezwaar is tegen de afgifte van de vergunning.

4.

Een project-MER-screeningsnota is, zoals ook blijkt uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 23 maart 2012 (Parl. St. VI. Parl., 2011-12, nr. 1463/1, 7), een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan de initiatiefnemer moet aantonen ofwel 1) dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, ofwel 2) dat er vroeger een project-MER goedgekeurd werd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Het moet het bestuur

toelaten om met kennis van zaken te beoordelen of de aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten voor mens en milieu genereert. Die beoordeling moet haar beslag krijgen op grond van de criteria, zoals die in bijlage II bij het DABM omschreven worden.

Een project-MER-screeningsnota is in de regelgeving aldus opgevat als een essentieel instrument voor een correcte inschatting van de aan een project potentieel verbonden milieueffecten en dientengevolge van de toepasselijkheid van de plicht tot het opstellen van een project-MER. Zoals uit de onder randnummer 2 geciteerde regelgeving blijkt, moet een project-MER-screeningsnota deel uitmaken van het initiële aanvraagdossier. De verwerende partij maakt in de bestreden beslissing een eigen, niet op een screeningsnota gesteunde inschatting. Daarmee gaat de verwerende partij voorbij aan de eigenheid van de voorafgaande screening. Die eigenheid houdt in dat al in een eerste gemotiveerde, op wettelijk gespecificeerde criteria gesteunde beoordeling nagegaan wordt of de aanvraag aanzienlijke milieueffecten kan hebben en dat het bestuur dan op basis van die voorafgaande beoordeling beslist of er al dan niet een project-MER opgesteld moet worden.

5.

Het eerste middelonderdeel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet besproken omdat ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Wim LAEREMANS is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba GREENENERGY is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 20 februari 2014, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend wordt voor het regulariseren van een biogasinstallatie op de percelen gelegen te Herstelt, Dieperstraat 110 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie L, nummers 391f, 397k2 en 397e2.
4. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij binnen een vervalltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 29 november 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van
Yannick DEGREEF, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF